

Очевидно, у мережевих корпораціях більше можливостей для залучення фінансових ресурсів з фондового ринку і більше гнучкості в їхньому використанні.

Організаційні стратегії визначають способи формування організаційних структур управління, розподілу повноважень, обов'язків і відповідальності між різними структурними ланками і працівниками, кадрового та організаційно-нормативного забезпечення. При цьому, якщо монокорпорації основним джерелом ефективності вбачають в формуванні організаційних структур управління, то мережні корпорації мають додаткові можливості для розвитку на основі створення особливих структур вищих органів управління.

Виробничі стратегії формуються на базі історично сформованої спеціалізації виробництва, досягнутих масштабам діяльності, наявного типу виробництва та виду технології, матеріально-технічних ресурсів, наявного резерву в області НДДКР. Обрана виробнича стратегія виступає базою для формування організаційної структури управління корпорацією. Даний тип стратегії притаманний саме монокорпораціям.

Монокорпорації при досягненні поставлених цілей використовують внутрішні цілі, інтенсивні методи підвищення ефективності управління виробництвом. Мережні корпорації мають більш широкий спектр стратегій досягнення цілей, більше можливостей для забезпечення стійкості та безпеки. Таким чином, особливість цілепокладання корпорацій полягає в тому, що постановка цілей і розробка стратегій здійснюються в результаті перетину інтересів різних суб'єктів, що беруть участь в її роботі. Різноманітність цілей суб'єктів призводить до того, що на різних етапах свого існування корпорація може дотримуватися різних цілей і використовувати різні стратегії.

Література:

1. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия. СПб.: Питер, 2009. 416 с.
2. Львов Ю.А., Русинов В.М., Саулин А.Д., Страхова О.А. Управление акционерным обществом в России. М.: ОАО «Типография «Новости», 2005. 256 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ АУТСОРСИНГУ В СФЕРІ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Єр'оміна В.В., Масалов Є.І.

*Науковий керівник: Федотова І.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Розвиток вітчизняної економіки на сучасному етапі визначається глобалізацією, посиленням конкуренції, інституційними перетвореннями, активним поширенням інформаційних технологій в управлінні.

Конкуренція, що посилюється, динамічне та невизначене ринкове середовище обумовлюють необхідність пошуку та впровадження інноваційно

орієнтованого інструментарію управління з метою адаптації підприємств до зовнішніх і внутрішніх умов господарювання.

В таких умовах керівникам підприємств доцільно використовувати інструменти концентрації, оптимізації бізнесу, розвитку коопераційних зв'язків, тісної і взаємовигідної співпраці з різними компаніями.

В сучасних умовах значна частина автотранспорту промислових підприємств не завжди відповідають вимогам сучасності та мають значний знос. Транспортні підрозділи призводять до зростання витрат на їх утримання та, як наслідок цього, підприємство може втратити конкурентну позицію на цільовому ринку. Таким чином, потрібно шукати нові інструменти управління. Серед таких інструментів особливу роль займає аутсорсинг. У світовій практиці він завойовує все більшу популярність і в останні роки почав широко використовуватися і в нашій країні. Успішному застосуванню аутсорсингу в транспортно-логістичній сфері перешкоджає відставання в рівні розвитку ринку логістичних послуг, недосконалість законодавства, слабка культура договірних відносин, нестача висококваліфікованих управлінців, здатних точно прорахувати ситуацію і оцінити переваги аутсорсингу.

У деяких роботах аутсорсинг ототожнюється із закупівлею товарів або послуг [1], тобто розглядається як придбання ресурсів від сторонніх організацій. Такий підхід вказує на незалежність покупця і продавця один від одного. Окремі дослідники мають на увазі під аутсорсингом управлінське рішення [2-3], тобто розглядають аутсорсинг як рішення керівництва про виведення функції або процесу зі складу підприємства, що відповідає цілям розвитку. Існує також підхід, який вважає розгляд аутсорсингу як укладення контракту зі сторонньою організацією, щоб доручити виконувати бізнес-процесів або функцій [4]. Прийняття рішення про передачу функції на аутсорсинг або виконання її своїми силами ґрунтується на оцінці економічного ефекту від кожного з рішень, а також з урахуванням можливих стратегічних переваг, одержуваних компанією.

Для вирішення проблем в необхідності виробникам транспортування своїх товарів може слугувати розвиток ринку аутсорсингу. Тому діяльність автотранспортних підприємств (АТП) потрібно переорієнтувати на представлення аутсорсингових послуг в сфері транспортно-логістичних послуг промисловим та іншим підприємствам.

Процес розвитку аутсорсингу транспортно-логістичних послуг складається з двох взаємопов'язаних складових:

- 1) вдосконалення стратегічного управління в організаціях, що передбачає розширення попиту на аутсорсингові послуги в сфері транспорту і логістики;
- 2) зростання пропозиції транспортно-логістичних послуг: збільшення мережі провайдерів, підвищення якості та розширення номенклатури послуг, що надаються.

Стимулює попит на аутсорсингові послуги в сфері транспорту і логістики постійне ускладнення технології ведення бізнесу, зростання значущості його інфраструктурної складової, зокрема, транспортно-складської сфери.

Для більшості підприємств і організацій логістика не є ключовою компетенцією, передача логістичних послуг на аутсорсинг дозволяє їм сконцентруватися на основних видах діяльності. Все ж таки треба відмітити, що ефективне використання автомобільного транспорту неможливо без спеціальних знань та висококваліфікованого персоналу.

На аутсорсинг надаються наступні послуги: транспортно-експедиційні послуги, послуги складу, координація процесу закупівель, комплексні послуги. При аутсорсингу комплексних послуг в ролі компанії-підрядника виступає єдиний великий логістичний оператор, який має в своєму розпорядженні всі ресурси, необхідні для реалізації логістичних бізнес-процесів по всьому логістичному ланцюгу компанії-замовника. При грамотній побудові і реалізації аутсорсингових схем цей вид може стати одним з найважливіших інструментів оптимізації не тільки логістичного ланцюга, а й всієї системи управління.

Таким чином, використання аутсорсингу на підприємстві є дуже ефективним та оптимальним. Підприємства, які користуються послугами аутсорсера, зможуть зосередити свій управлінський персонал на виконанні основних функцій. Крім цього застосування зовнішніх транспортно-експедиційних служб дозволить підприємствам збільшити кількість замовників за рахунок зменшення вартості готових замовлень та скоротити строки поставок готової продукції від виробника до споживача.

Література:

1. Wüliam M. Lankford and Faramarz Parsa Outsourcing: a primer. *Management Decision*. 1999. № 37/4. P. 310-316.

2. Валишевская Т.И., Сорокина Н.Г. Аутсорсинг как стратегическая модель обеспечения конкурентоспособности российских предприятий. *Вестник Оренбургского государственного университета*. 2007. № 6. С. 83-89.

3. Костин И.Б. Аутсорсинг как инновационный метод ресурсосбережения. *Управление экономическими системами*. 2013. № 4. URL: [http:// www.uecs.ru](http://www.uecs.ru).

4. Филина Ф.Н. Аутсорсинг бизнес-процессов: проблемы и решения. М.: ГроссМедиа: РОСБУХ, 2008. 208 с.

ОСНОВНІ ПІДСИСТЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Журавльов І.О.

*Науковий керівник: Федотова І.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Необхідність постійного дотримання безпеки зумовлюється об'єктивно наявним для кожного суб'єкта господарювання завданням забезпечення стабільності функціонування та досягнення головних цілей своєї діяльності. Рівень комплексної безпеки підприємства залежить від того, наскільки ефективно його керівництво і спеціалісти (менеджери) будуть спроможні уникнути можливих загроз і ліквідувати шкідливі наслідки окремих негативних